

СВОБОДЕНЪ ГРАЖДАНИНЪ

ОРГАНЪ НА ВАРНАНСКОТО ЛИБЕРАЛНО БЮРО.

В. „Свободенъ Гражданинъ“ ще излиза единъ пътъ въ седмицата: Сѣбота. Цѣната му е за година 5 лева, за половинъ година 3 лева въ прѣплата. За странство, за една год. 10 зл. л., а за половинъ год, 5 зл. л. За обявления на първата страница се плаща прѣплатено по 15 ст. на дума. на 2 и 3 стр. по 10 стот. на дума, а на четвърта страница по 2 ст. Всичко, което се отнася до вѣстника, испраща се до администрацията му въ гр. Варна,

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ: Д-ръ П. РАНКОВЪ

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1540

Варна, 11 Февруарий 1900 година.

Извѣстява се на Г. г. интересующитѣ се, че на 20 идущий Мартъ н. г. въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, съ прѣтържка на слѣдующий день по схщето врѣме, въ помѣщеніето на Общ. Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаването на прѣдприемачъ **чистението на града и изхвърлянието сметъта, калъта, навѣтия пѣськъ и снѣгъ** изъ него на опрѣдѣленитѣ мѣста за три години (отъ 15 Априль 1900 г. до 15 Априль 1902 г.)

Първоначална цѣна за тритѣ години е 150,000 лева.

За право участие въ търга се иска залогъ 2500 лева въ удостоверение отъ Бълг. Народна Банка или Общ. касиеръ и свидѣтелство за честностъ.

Поемнитѣ условия сж на расположеение на Г. г. интересующитѣ се всѣки присѣтственъ денъ и часъ въ Общ. Управление.

2—1

Кметъ: К. Ранковъ

Секретаръ: П. В. Петрановъ

Варна 4 Мартъ 1900 г.

Ний мислехме, че настана врѣме, съ идването на Либералната партия на властъ, да се прѣдадемъ на мирно занятие, на работа, и на изучаваніе, отъ каквито най-много се нуждае отечеството ни. Слѣдъ толкова много годишна борба срѣщу тирански и разсипнически режими, допустимо бѣше да очакваме по-голяма зрѣлостъ и по-дълбоко съзнание на положението си, като държава прѣтоварена съ тѣжки дългове и международни задължения. Оказва се, обаче, че ний сме биле още въ онова младенческо състояние, когато всѣкой може да ни помами и поведе съ червената ябълка.

Такова е истинското значение, споредъ насъ, на днешното искусствено движение на земледѣлцитѣ, срѣщу правителството и неговитѣ мѣроприятія за избавяние страната отъ угрожающата ни финансова катастрофа, за да не кажемъ економическо заробване.

И наистина, не бѣше ли врѣме, за българскитѣ граждани, да се попитатъ като какви мѣрки трѣбва да се взематъ за изплащаніето на държавнитѣ дългове, тъй безсмислено и безразсѣдно трупани отъ миналитѣ режими?

Нашитѣ държавни мѣже, отъ опозицията, не трѣбваше ли за минута да турятъ подъ кракъ всички амбиции и капризи и да се попитатъ, съ по-голямо хладнокрѣвие, кждѣ ще му излѣзе крайтъ съ тая войнствующа политика, съ тоя българскій инатъ?

Ако тѣ не можеха или не искаха да окажатъ своитѣ планове и мѣрки за избавяние

страната отъ днешното критическо положение, то нѣмаше ли умъ въ главитѣ имъ, та сж сѣднали да си играятъ съ огъня: да възбуждатъ мирното и трудолюбиво население да не защита законитѣ, гласувани и приети отъ Народното Сѣбрание, безъ да иматъ прѣдъ видъ какво ще женатъ на сутрѣшния день? Напразно ний задаваме такива въпроси? — Властъ и властъ е лозинката на нашата истерична опозиция; властъ, вика тя на ако ще би и свѣтътъ да потъне, безъ да мисли, че съ това тя самата загива!

Е добръ, властта ще ѝ се даде единъ день. Но какво тя ще урежда тогава, когато по схщия начинъ, както тя днесъ спѣва правителството, ще бѣде, може би, и повалена, отъ схщата тая безразсѣдна тълпа служающа, съ вѣкътъ и крѣськѣтъ на която иска да докопа властта?

Ний нѣмаме претенцията, съ първата си дума да изчерпимъ венчки подробности на днешното положение у насъ и по тоя начинъ да осждимъ вирсглевата опозиция. Ще констатираме само, че тя злоупотрѣблява съ извънредното лоялно поведение на Либералната партия, която иска да управлява конституционно, да разчисти забатаченитѣ държавни сметки отъ миналитѣ режими и да опжти страната ни къмъ едно мирно и културно развитие. Правителството, излѣзло изъ срѣдата на Либералната партия, не трѣбва да се стрѣска отъ мними народни движенія; то трѣбва да върви смѣло и открито по начертаната си програма, състояща за сега само отъ единъ единственъ членъ: да изплати държавнитѣ дългове, създадени и прѣтрупани отъ разсипничесвата на тия, които сега най-много дигатъ олелията, чисто по еврейски.

Правителството, трѣбва да обяви на народа, че колкото по-скоро държавнитѣ ни финансии се турятъ въ редъ и кредита ни се възобнови и повдигне, толкова по-лесно и мирно ще може да се направятъ държавни економии и ще можемъ да се погрижимъ за повдиганіето на народното ни благосѣстояние. Само по такъвъ начинъ противницитѣ му ще си останатъ съ вѣкътъ и българскитѣ граждани ще разбератъ, че днешното правителство води двойна война: *финансова*, съ кредиторитѣ си отъ вѣнъ, и *гражданска*, съ своитѣ безразсѣдни политически противници, отъ вжтрѣ. А веднажъ уяснено това за народа, ний вѣрваме въ неговата готовностъ и патраотизмъ да се притече на помощъ, съ послѣднитѣ си срѣдства, каквито неговото оглождано имотно състояние изъ...

Нѣщо повече: българскитѣ граждани ще съзнаятъ деликатното положение, въ което се намира страната ни при тая финансова криза. въ навечерието на едно многознаменателно и загадочно общо политическо връхлетване.

Ний, слѣдователно, рѣшихме да подновимъ издаването на в. „Свободенъ гражданинъ“, чрѣзъ който ще разкриваме задкулиснитѣ планове на нашитѣ политически противници и ще освѣтляваме българскитѣ граждани

да разбиратъ своитѣ права и длѣжности спрямо държавата и народа, далече отъ всѣкакви ангажаменти спрямо когото и да било.

Ний нѣма да плетемъ вѣнци хваления на министри, управители и разни други голѣмци, които недостойноби стояли на властта и съ беззаконнитѣ си дѣйствия незаслужено заставятъ политическитѣ си съмишленници да носятъ моралната и материална отговорностъ прѣдъ гражданитѣ за тѣхъ.

Такава, слѣдователно, сжща програма си задаваме въ вѣстника, каквато имаме отпрѣди, когато разкривахме прѣстѣпнитѣ дѣла на миналитѣ режими.

Мнѣнието на благоразумнитѣ земледѣлци въ Варнен. Окржъ по прилаганіе закона за Десѣтъка.

На 10 миналий, прѣди да се запали огъня на мнимото негодование на земледѣлцитѣ отъ нашия окржъ срѣщу закона за десѣтъка, една комисия отъ виднитѣ и благоразумни земледѣлци, които, отъ внички други *плачковици* за земледѣлцитѣ, по-искрено желажтъ и се трудятъ за подобрене положението на сѣбратята си, даде мнѣние по прилаганіето на закона. Ний считаме това мнѣние за много покомпетентно, отъ колкото всѣкакви еднообразни резолюции, взети по инициативата на хора, които силно желажтъ да подписватъ мѣсечната вѣдомостъ и подписани отъ разни изпждени общин. кметове и писари, довчерашни притѣснителни на земледѣлцитѣ, а днешни негови оплаквачи, на които мѣстото сигурно ще бѣде затвора, защото мнозина отъ тѣхъ сж привлечени подъ сждъ за злоупотрѣбленія на общински пари и разни други прѣстѣпленія. Мнѣнието на истинскитѣ, честни и трудолюбиви земледѣлци, е изложено въ единъ протоколъ и подписано отъ прѣдставителитѣ на околнитѣ отъ Варн. Окржъ: Райко П. Узуповъ отъ с. Козлуджа, Георги Поповъ отъ с. Татаръ-Махле (членъ на Върх. Земл. Комитетъ въ Варна Б. Р.), Петръ Великовъ отъ с. Ени-кѣой, Христо Василевъ отъ с. Старо-Орѣхово — отъ Варн. Околия; Слави Ст. Сербезовъ отъ с. Базауртъ, Жеко Тодоровъ отъ с. Ботево, Злати Паскалевъ отъ с. Перифакъ — отъ Добричка Околия; Христо Василевъ отъ с. Дим-пудакъ и Апостолъ Желевъ отъ с. Чайли-Гѣолъ, — отъ Балчик. Околия, и Пеню Енчевъ отъ с. Караачъ (Провадийска Околия). Въ протокола на тая комисия изрично се казва: „ний не желаемъ нито населението да остане пезадоволено, нито пъкъ съкровището да се ошети съ прилаганіето на закона“ (Чувате ли заблудени партизани, които плачете, че земледѣлеца е противъ закона за Десѣтъка, че иска намаляния на данницитѣ си въ ущърбъ на Българ. държавна хазна и че съ оръжие ще се противи за прилаганіето на десѣтъка? . . . Нъ защо ли ви питаме, когато знаемъ, че ний нѣмате срамъ и съвѣсть! Б. Р.). Ето мнѣнието на комисията, безъ мотивитѣ, които изоставяме поради обширността имъ:

1). Прѣдвидений въ чл. 6 срокъ за подаване на декларациитѣ да бѣде до 15 Май. За послѣви, които ставатъ слѣдъ този день да се подаватъ допълнителни декларации най-късно до 1 Юлий.

2) По чл. 9^a). При вземането на помонето да се забрани да се постипатъ съ черги колата, съ които се прѣвозватъ спопитѣ.

б) на добитѣка да не се турятъ канши на устата, нѣ прѣдварително да се нахрани и напои доволно.

в) Храната, която се взема за мостра и се запечатва въ торбички, да не се взема отъ най-чистото зърно, а слѣдъ като се размѣси добръ доби- овъ помонето храна, да се взема отъ взетата храна да прѣдстав- на храната въ селото или има слѣдъ смѣсането на личкитѣ земледѣлци.

ж) се въѣни въ обязаностъ на общ. съвѣти погрижатъ, щото, колкото е възможно, спопитѣ въ землището на всѣко село да бждатъ еднакви.

3) По чл. 10. На едритѣ земледѣлци като оженатъ нивитѣ си, контролѣра да имъ прѣброи спопитѣ и слѣдъ това да имъ се позволява отъ Финансовий Началникъ да почнатъ да прѣвозватъ спопитѣ и да вършѣятъ, а на нивитѣ си да оставятъ по 3—4 кръстци за вземане помоне, ако стане нужда.

4) По чл. 23. Държавнитѣ чиновници на които ще се възложи описването на десѣтъка да бждатъ способни, честни и добръ подготовени. Изпита да бжде строгъ, та да не се допуснатъ за за назначение неспособни хора. Всѣки кандидатъ за такъвъ чиновникъ трѣба да прѣдстави свидѣтелство за честностъ отъ надлежното общ. управление и като стане чиновникъ да се задържи за гаранция 25% отъ заплатата му, додѣто се провѣрять дѣлата му.

5) По чл. 24, а) Прѣдаването на десѣтъчнитѣ храни да става не на търговеца направо, а на правителството и тамъ, дѣто има житници, да се почне прибирането на десѣтъка незабавно слѣдъ вършитба.

б) прѣдаването на хранитѣ да става не съ кантаръ, а съ крина (двоенъ декалитръ).

в) срока за прѣдаването на хранитѣ на търговеца да не е късъ, и въ условията да се прѣдвиди клауза, по силата на която въ извънредно лошо врѣме да не се заставлява населението да прѣвозва десѣтъкъ, а да се чака до гдѣто врѣмето позволи прѣвозването.

Тѣзи сж главнитѣ нѣща, които трѣба да се прѣдвидятъ въ правилника, който ще изработи Министерството.

Освѣнъ тѣхъ въ всички други распорѣждания трѣба да се има прѣдъ видъ винаги, щото, колкото е възможно по-бързо и разумно да се дѣйствува, за да може храната да се побере на врѣме отъ колето.

Нужно е още, да се направи отъ сега распорѣждане, щото на всѣко село, учителитѣ да изучатъ добръ закона и въ нѣколко събрания на всичкитѣ селени да имъ го прочетатъ, да го разяснятъ, като имъ посочатъ голѣмитѣ врѣди за тѣхъ отъ укривателствата, отъ грѣшки по работата, отъ спорове за мѣстности, отъ нечестно дѣйствуване, отъ спазване на сроковетѣ и пр.

За всичко горѣизложено се състави настоящий протоколъ.

Б. Р. Напълно сме убѣдени, че правителството въодушевлено отъ сжщото желание да се улесни земледѣлца въ изплащанieto си на десѣтъка, ще вземе подъ внимание това мнѣние и ще състави правилника за приспособление закона за Десѣтъка съобразно съ него. Подобни мнѣния сж исказали и земледѣлцитѣ отъ другитѣ окрѣжи.

Англия и Трансваалъ

Англия празнува своитѣ си побѣди надъ буритѣ. Генералъ Кроуе застигналъ съ четирехиладни отрядъ наедно съ жени и дѣца въ единъ тѣсенъ транъ, подиръ десетъ дневна геройска защита, билъ принуденъ да се предаде на четиредесетхиладната армия на генерала Робертса. Послѣднитѣ извѣстия донасятъ ни повинни, че англичанитѣ вече стигнали главния градъ на Оранжевата Република — Блумфонтейнъ и даже проникнали на Трансвал. територия. Макаръ и да бѣше на страната на англичанитѣ неприличенъ прѣвезъ въ числеността на войската, макаръ буритѣ и да бѣха заморени не само отъ безпреривнитѣ битки и загуби, пѣ както се оказва и отъ недостатъка на водата, — горделевата, стара Англия е прѣпълнена отъ телшкото възхищение по причина на първитѣ си успѣхи. Обаче всичкия останалия миръ е опечаленъ

и нѣма народъ, нѣма страна, гдѣто да не раздавали проклѣтия по адреса на побѣдителитѣ. Мъчно е да се припомни война, повече непопулярна въ цѣлия свѣтъ, отъ колкото тази. Мъчно е да се прѣдстави толкова искренно, макаръ и глухо ожесточение срѣщу Англия и въ двѣтѣхъ полушария, — ожесточение, което достигна до тамъ, щото даже въ парламенти на дружественнитѣ къмъ Англия държави, почватъ да ѣ наричатъ „мошническа“, а нейната война „разбойническа“. Никога народнитѣ права небиваха потѣпкани по такъвъ циниченъ начинъ, както въ тази война. Никога причинитѣ на войната не бѣха толкова позорни, или поне не изглеждатъ така, безотфѣсно.

Англия разобличена, като „мошница“, нейната политическа природа станала явна. За всичкитѣ стана сега безспорно, че въ непрѣривнитѣ плякосвания на чуждитѣ земи, Англия се ръководи не отъ жизненитѣ интереси на тѣзи нации, а исклучително отъ жедностъ за пари и тщесловие, — сжщитѣ страсти, които движиха полчищата на Атила и Тамерлана. Търговска и промишлена, т. е. фабрична страна Англия се стрѣми да поглѣгне материчитѣ, населени съ черно-кожето племе, да ги включи въ състава на своята необятна империя, — не за тѣхно благо, а исклучително за най-жестоката експлоатация. Несносната сждба на Индия е предъ очи на всичкитѣ. Подиръ безрамния градежъ на Египетъ, появи се дудовищния планъ да съедини югъ и сѣверъ на Африка съ непрекъснатъ синджиръ на английскитѣ владѣния, нѣ на нѣтъ къмъ неговото осжществление оказа се единъ малкъ народъ отъ герои, който не се съгласи да отстъпи доброволно своята си свобода. Войната на буритѣ е чисто една епическа война! Въ онова врѣме, когато нѣкои велики държави (ще споменемъ въпроса за Фашода), съ заешка плашливостъ отстъпватъ прѣдъ британскитѣ искания, една шепа, нищожна шепа отъ холландскитѣ селяне хвърли се въ борбата съ всевѣтната империя. Благочестиви, трудолюбиви и скромни, буритѣ очудватъ цѣлия миръ съ своята самоотверженостъ, — нѣ и безъ туй проявяване на високитѣ качества, за всякой става ясно, че тѣ се сражаватъ за право дѣло, за народна сватина — независимостта и въ сжщото врѣме всичкитѣ виждатъ, че грамадната Англия сражава се за дѣло гнѣсно, което смърди на жадностъ къмъ пари и тщесловие. Нѣма съмнѣние, че грубата сила е въ състояние да смаже всѣкакво право, нѣ нека Англия знае, че тя напаса нравственно оскърбление на цѣлата човѣчество и воюва не само съ шепа селянини морално и съ милиони на негодующитѣ и прѣзирающитѣ ней сърца въ цѣлия свѣтъ. Тази мрачна сапхана може да се свърши съ успѣхъ за англичанетѣ, нѣ този успѣхъ ще погребне за дълго врѣме нравственото уважение на народитѣ къмъ тази страна, за много врѣме ще вкорени отвращение къмъ нея. За винаги ще остане факта, че края на XIX вѣкъ езащананъ съ калъ отъ Англия и именно тази страна цинически потѣпка най-благороднитѣ надежди на всеобщия миръ. На много народи Англия до сега внушаваше почтение, а още на новечето страхъ, — нѣ отъ сега нататкъ тѣзи чувства ще се смѣнятъ съ общо негодувание, което даи боже да не достигне до отмѣщаванне. Ний считаме всѣкаква война за дълбоко нещастие и грѣшка, нѣ войната е страсть, която не е подвластна на разумъ и за това всѣкога е възможна, а къмъ Англия тя стои по близо, отъ колкото може би тя мисли. Много непрѣдпазливо и легкомисленно това горделиво правителство почна да играе съ сѣдбинитѣ на народитѣ. . . . Старото суевѣрие въ силата и неуязвимостта на Англия може въ единъ прекрасенъ день да изчезне и въковната прѣстѣпница може да бжде привлечена къмъ отговорностъ. Нѣ ако още и да не е повдигнатъ надъ нея карающия мечъ на сждбата, — то голѣмо ли е приобръщение за единъ християнскитѣ народъ да загуби една пѣди нова земя и съ това да привлече на себѣ си всемирно омерзение и презрѣние.

Такова е мнѣнието на руската пресса върху Трансвалската война и ний, които имаме несчастнитѣ братия македонци, стѣнаючи подъ грозното иго на потомцитѣ на Тамерлана, можемъ ли да бждемъ на друго мнѣние? . . .

Нека геройството и моралната мощъ на бореритѣ да служатъ винаги за примѣръ и на нашиѣ невинно истезавани братия отвѣдъ Рила и Родопитѣ.

ТЕЛЕГРАММИ

(На Балканска агенция).

Лондонъ. ед. Лордъ Реберстъ телеграфира отъ Вонтерсвелтъ съ днешна дата: Генералъ Френчъ завзе въпрѣки значителното съпротивление на буритѣ двѣ могили владѣюци надъ Бломфонтейнъ, брататъ на прѣдсѣдателя Щайнъ е уловенъ плѣнникъ, телеграфнитѣ съобщения сж прѣкъснати и желѣзницата развалена. Загубитѣ на англичанитѣ при Дрисфонтейнъ възлизатъ на 320 души ранени и 70 убити, или изчезнали.

Лондонъ. ед. въ двѣтѣ камари се прочетоха съобщенията отъ прѣдсѣдателитѣ Щайнъ и Крюгеръ съ които тѣ заявяватъ, че войната е била прѣдприета отъ тѣхъ само да се обезпечи неоспоримата независимостъ на двѣтѣ републики, като просятъ миръ подъ единичното условие да се запази тѣхното независимостъ. Въ отговорътъ си Лордъ Саузерн имъ напомни за въоражаваннето на републикитѣ отъ седемъ години насамъ, за докачителния ултиматумъ за изхлѣтването въ английската територия и сврива, че англия не е расположена да даде независимостъ нито на трансвалъ нито на аранжъ. Тон отговоръ и въ двѣтѣ камари биде посрѣщнатъ съ живостни ръкопискавания. Камарата на общинитѣ прие законопроекта за военни заемъ.

Лондонъ ед. Лордъ Робертсъ съобщава отъ Блфонтейнъ съ дата 29 Февруари: Благодарение на Божията помощъ и на юначеството на нашата войска, азъ завзехъ града Блфонтейнъ. Английското знаме се развѣва върху домътъ на бившия прѣдсѣдатель. Неприятелите се оттегли. Населението на града сърдечно посрѣщна войскитѣ.

Лондонъ 1 Мартъ. Агенцията Reuter съобщава: Генералъ Френчъ влѣзе въ Бломфонтейнъ. В. Times се научава отъ Лорено Марквезъ съ дата 28 Февруари че държавния секретаръ на Оранжеъ Фишеръ и члена на изпълнителния съвѣтъ въ Трансвалъ, ще трѣгнатъ утрѣ за Европа като пратеници отъ страна на буритѣ за сключаване на миръ.

Келнъ ед. на в. Кьолнине Цейтунгъ съобщава отъ Берлинъ слѣдующето относително положението на Балкана: Германия свършенна ще се въздържа сирѣмо спора, въздигнатъ между Русия и Турция. Добри английски источники твърдятъ че Англия нѣма да помогне на Турция противъ Русия подъ прѣдлогъ, че Турция не е послушала английскитѣ съвѣти относително възвѣждането реформи въ империята си и че тя не е изпълнила своитѣ задължения спрѣмо арменцитѣ.

Цариградъ ед. кѣща всичкитѣ недоволни мюсюлмани въ Скопие сж сесмирили и чаршията се отворила по причина че валията Хавузъ наша е напустналъ вече града. Призрѣбския мютесарифъ е повиканъ въ Скопие за да умири духоветѣ и да уреди работитѣ. Не е вѣрно, че се съсрѣдоточаватъ войски въ разни пунитове въ провинцитѣ за една мобилизация.

Петербургъ ед. По случай годишната отъ убѣството Императора Александръ II днесъ български дипломатически агентъ Д-ръ Станчевъ положи единъ вѣнецъ върху гроба на Освободителя на България.

Лондонъ 2 Мартъ. Агенцията „Reuter“ опровергава новината, споредъ която Лордъ Солзбури билъ направилъ на прѣдсѣдателя Крюгеръ прѣдложение за миръ. —

Виена с. д. Отъ Петербургъ съобщаватъ на „Политич. Корр.“, че въ послѣдния пожаръ на зданието на Генералния щабъ са изгорѣли всичкитѣ ръкописи относяще се до България.

Пюйоркъ, с. д. в. „Evening Journal“ обнародва една депеша отъ Прѣдсѣдателя Крюгеръ, въ която се казва, че буритѣ ще се биятъ до смъртъ.

Лондонъ, с. д. Въ камарата на общинитѣ г. Балфуръ, първия кордъ на съкровището, прочете една телеграма отъ г. Хай, държав. секретаръ за външнитѣ дѣла на Съединенитѣ държави, въ която се казва, че прѣдсѣдателя г. Макъ Кинлей, е готовъ да съдѣйствува по приятелски начинъ за сключаване на мира. г. Балфуръ добави, че Лордъ Солзбурен е отговорилъ, какво Англия нѣма намѣрение да приема указания отъ никоя сила: камарата на общинитѣ окончателно прие прѣдложенното относително засма за войната. —

Трестона. с. д. Генералъ Жубертъ замина за фронта.

Парижъ, с. д. г. Делкасе, министръ на външнитѣ дѣла, като отговаряше въ Сената на едно запитване, объяви, че едно посрѣдничество на силитѣ за сключване на мира, въ южна Африка е невъзможно, тъй като Англия по принципъ отказва

да признае независимостта на Трансваалъ и Оранжеъ, както това се е искало отъ прѣдсѣдателитѣ Крюгеръ и Шайнъ, нѣ че Франция е готова да помага и да ржкопѣлщи на всѣка инициатива по тоя въпросъ.

ХРОНИКА.

Министръ — Прѣдсѣдателъ е отправилъ слѣдующата Окрѣжна телеграма до Окрѣжнитѣ Управители:

„Негово Царско Височество Господаря, като ми испрати телеграммитѣ, получени отъ бюрата на митингитѣ, които сѣ бѣле стапали въ нѣколко градове и села отъ сѣвероисточната България, благоволи да ми заповѣда да искажа Неговото искрено съжаление за неблагоприятната и осѣдителна агитация, съ която развращаватъ добритѣ наши земледѣлци по случай мѣрнитѣ, приети отъ Народното Прѣдставителство въ полза на Държавата и на населението. Негово Царско Височество не одобрява по никой начинъ подобно прѣстѣпно съпротивление на дѣйствующитѣ въ страната закони, които се приематъ и отиѣняватъ само по редѣтъ установенъ отъ основния ни Законъ. Като конституционенъ Господарь, Той напомня, че не е никакъ Негово право да унищожи и суспендира влѣзлитѣ въ сила закони на страната и, че това може да направи само Народното Прѣдставителство. Негово Царско Височество съжелява тѣй сѣщо, за гдѣто чрѣзъ тѣзи противозаконни агитации една частъ отъ нашитѣ земледѣлци се подмамва и се отвлѣча тѣй безполезно отъ своитѣ каталепни занятия. Ето защо Негово Царско Височество нѣма да приема депутациитѣ испратени за да му поднесатъ резолюциитѣ на тѣзи митинги. Като съобщавамъ горѣизложеното, прѣдлагамъ ви, Господине Управителю, да му дадете най-широка гласностъ мѣжду населението и да имате прѣдъ видъ, че Правителството счита за свой дългъ да вземе въ случай най-строгитѣ мѣрки противъ нарушителитѣ на порядъка и на законитѣ и е рѣшено да изпълни най-скрупулозно тоя свой дългъ, тѣй като то е дълбоко убѣдено, че приетитѣ напоследѣкъ отъ Народното Прѣдставителство закони ще послужатъ най-много за избавлението страната ни отъ огромнитѣ лѣтници дългове, които то завари при поемаването на управлението и неисплащането на които води слѣдъ себе си най-губелни послѣдствия за държавата“.

— Желателно е, телеграфо пощенската станция въ града ни да се распореди, щото телеграммитѣ на бъл. агенции да се прѣдаватъ на врѣме; чисто прѣписани, съ прѣпинателни знакове и съ по-голѣма вѣщина по Географията.

— Съ телеграма № 2488, отъ 29 Февруарий т. г. Управлението на земледѣлч. каси прѣдписва на г-нъ Варнен. Окр. Управителъ да произведе търгъ за доставка на 25000 килограма жито за раздаване на гладующитѣ въ Варненската околия земледѣлци. Съгласно тая телеграма, г. Окр. Управителъ е распоредилъ вече да се произведе търга. Това се оповѣстява на земледѣлческото население, за да види, че не е вѣрно твърдението на нѣкои безсѣвѣстници, какво настоящето правителство не се грижало никакъ за облекчение положението на земледѣлца.

— На страждующитѣ отъ гладъ земледѣлци въ с. Голѣма-Фрапа, Варн. Околия, е отправенъ половина вагонъ царевича, който ще имъ се раздаде отъ особена комисия. Нека се червятъ безсѣвѣстницитѣ експлоататори съ земледѣлческото население.

— Варненскитѣ градско-общински съвѣтъ е вземалъ рѣшение да сключи единъ врѣмененъ заемъ отъ 250000 лева, съ който да може да исплати нѣкои извънредни разноси, направени въ интересъ на града. Тукъ му е мѣстото да споменемъ, че въ тоя си съставъ Общинскитѣ Съвѣтъ полага голѣми старания, за да може да извади Общината ни отъ финансовата криза, която намѣри отъ прѣдшественницитѣ си. Общината ни прѣзъ 1899 год. е исплатила около 150000 лева на държавата, срѣщу дългѣтъ на църквата и стойността на нѣкакво военно мѣсто, купено отъ бившия съвѣтъ. Щомъ е приелъ дѣлата на Общинското Управление сегашния съставъ, намира, че почти по значителнитѣ доходни сумми сѣ секвестрирани отъ хазната, срѣщу горнята сума, въ който случай, много естествено настѣпи безпаричието и достигна

до положение, да не може да исплаща на врѣме както заплатитѣ на служащитѣ, така и дълговетѣ къмъ частнитѣ си кредитори. За това положение сѣ много виновни бившиятѣ съвѣти и, въ единъ отъ идущитѣ броеве на вѣстника си ние ще укажемъ какви излишни расходи сѣ правили тѣ. Слѣдъ сключването на тоя 250000 лева заемъ, увѣрени сме, че ще може да си исплати Общината своитѣ дългове както на служащитѣ, така и на кредиторитѣ, съ което не малко ще се помогне на кризата въ града.

— Въ града ни се издава едно вѣстниче, въ което борави едно дергали бивше чиновниче, защото вече тѣмъ вѣстниче разгласява, че мѣстнитѣ ракии щѣли да плащатъ и октроа и общински налогъ върху лозята. При всичко, че общинското ни управление официално обяви, какво мѣстнитѣ вина и ракии се освобождаватъ отъ октроа, това вѣстниче пакъ твърди своето. Ние съ съжаление констатираме, че нѣкои опозиционери хранятъ партизанитѣ си само съ лъжи. Въмѣсто да се всѣва раздоръ между лозаритѣ по тоя въпросъ, добри ще бѣде тия лица да прочетѣтъ послѣдния членъ отъ Закона за общинскитѣ налози, който ще имъ даде по ясно тълкувание на въпроса и ще се убѣдятъ, че дѣйствително общинското управление, това което е разгласило, относително освобождението мѣстнитѣ вина и ракии отъ октроа, е вѣрно.

— На 1 Мартъ т. г. замина за мѣстоназначението си — Комисаръ въ Парижкото Изложение, нашия приятелъ г. Зафиръ Зафировъ, бивши прокуроръ при Варн. Окр. Сѣдъ.

— Българското Параходно Дружество ще открие днесъ 1-то заседание отъ годишното си събрание. По Устава ще стане изборъ на Управителния съвѣтъ, на който мандата е само една година. Като е дума за Управителния съвѣтъ, спомняваме си за настоящия съставъ на управителния съвѣтъ бѣ избранъ прѣзъ 1898 год. и на какво основание е функциониралъ двѣ години, не знаемъ. Ако е за това, че протокола на общото събрание, бѣше обтѣженъ прѣдъ Окрѣжния Сѣдъ, много се лѣжатъ господата, защото, щомъ станѣ изборъ на управителенъ съвѣтъ въ едно събрание, пада мандата на бившия съвѣтъ и новия трѣбва да встъпи въ длъжностъ. Чудно ни е наистина, какъ може да функционира единъ съвѣтъ, безъ мандатъ, който, по търговския законъ е длъженъ да прѣдстави гаранция, която е валидна само прѣзъ врѣмето, до когато трае мандата му.

— За напредъ ще имаме случай да изобличаваме орана на Демократическата партия въ политическата му шарлатания и въ лѣжитѣ, които прѣска насамъ натвѣктъ по нашитѣ държавни работи. За сега ще отбѣлѣжимъ само една, която вѣрваме съ възмущение се е прочела отъ всички интелегентни хора, каквито убѣждения и да иматъ тѣ. Безсрамника Каравеловъ, прѣдъ зимания гробъ на убития Кьойбашиевъ, твърди, че министръ Радославовъ билъ причипата да се убие народния прѣдставителъ Кьойбашиевъ отъ единъ уволненъ стражаръ. Като че ли стражаритѣ се уволняватъ и пазначаватъ отъ Министра, г. и г. Радославовъ държи списъкъ на Карловскитѣ стражари! Широка съвѣсть — Карловска! —

— На 28 миналий въ г. Карлово е билъ застрѣлянъ въ 9½ часа прѣди обѣдъ, Ст. Кьойбашиевъ, карловски народенъ прѣдставителъ, който е издхналъ на мѣстото. Покойния бѣше единъ отъ виднитѣ членове на либералната партия. Слѣдственитѣ власти сѣ привлекли подъ сѣдъ по това убийство: Козаревъ, Бачковъ, Мавровъ и нагъ. Нашитѣ сърдечни съболезнования къмъ опечаленото семейство на покойния.

По поводъ на това убийство, приятелитѣ на покойния тукъ сѣ подали до семейството му въ Карлово слѣдующата телеграма: Силио ни поразилъ нечелното извѣстие за прѣждеврѣмнената смъртъ на любимия Ви съпругъ, причинена отъ злодѣйска ръка. Нашето прѣзрѣние и проклетия къмъ фактическитѣ и интелектуални убийци на отличния народенъ прѣдставителъ. Сподѣляме скърбта Ви. Оте-

чеството изгуби единъ достоенъ синъ, вий — отличенъ съпругъ, а ний — скъпъ другаръ и съминникъ. Вѣчна му память!“

Жертвитѣ на прѣстѣпнитѣ агитатори мѣжду земледѣлческото население. На 29-й миналий двама полиц. стражари водили единъ селинитѣ отъ Гюнѣ Алѣсѣ, Вар. околия, подъ стража, по исканieto на властитѣ тука. Минавайки прѣзъ с. Русларъ, 10—15 души селяни прѣберѣчатъ стражаритѣ и съ сила освобождаватъ арестуванния. По распорѣждания на Окол. Началникъ биле пратени десетина души стражари да изпълнятъ заповѣдта на Сѣд. Слѣдователъ — да доведѣтъ обвиняемия. Понеже обвиняемия билъ откаранъ въ Гевреклеръ, стражаритѣ отишли тамъ, кѣдѣто намѣрели повече отъ стотина земледѣлци които, заявили, че не искатъ да прѣдадѣтъ на полицията обвиняемия.

Това съпротивление на селенитѣ се съобщило на Околийски Началникъ, който самъ лично отишълъ въ селото. При всичко, че той е калялъ доброволно селенитѣ да прѣдадѣтъ обвиняемия и си разогидатъ по селата, обаче тѣ категорически отказвали да извършатъ това, като даже се изгърмили нѣколко пати съ револверъ, за да докажатъ, че сѣ готови да откриятъ огънь срѣщу полицията. Благодарение на благоразумието на Началника можало да се отбѣгне кръвопролитие. Слѣдъ това, питаеме ние прѣстѣпнитѣ агитатори, не ставатъ ли причина съ своята безсѣвѣстностъ, да вкарватъ въ тюрмата сума нещастници земледѣлци! Не е ли жалко, че толкова хорица сега ще се плачатъ подъ сѣдъ и, не ще съмѣняне, ще се осѣждатъ по па 2, 3 и 5 години строгъ тъмниченъ затворъ, защото прѣстѣпнието е наказуемо по чл. 138 отъ наказателния законъ, до петъ годишенъ строгъ тъмниченъ затворъ! Нека сега имъ теплятъ грѣха!...

Синитѣ муниста на земледѣлческа добруджа: Калинковъ Петръ, Пенко Пенковъ, Данчито Хаджи Димчевъ, и Гунчо Хаджи Ненковъ, напосени съ „идентѣ“ на Стоиловата кръчма въ Добричъ, „ударили телеграма чакъ въ София“ и отъ името на Землед. Добруджа протестирали срѣщу закона за десѣтка и настоятелно молили да се избави страната отъ днешното правителство на омразнитѣ либерали. (Не се смеете, земледѣлци, ний ви говоримъ истината за тѣзи бабаити на стари години!) Телеграмата имъ си пробѣла пѣтъ, защото сѣ подписали башъ члѣпкитѣ на Добруджа т. е. сини муниста и сега измита канцеларнитѣ на голѣмцитѣ. Ей, какво ли страшно ще стане сега за началницитѣ!!... Съмѣхъ на страна. Макарь и да сѣ познати много добри на добруджанскитѣ земледѣлци, ний, сѣ пакъ искаме да запознаемъ читателитѣ си съ тия *крути земледѣлци*. *Петръ Калинковъ* отъ с. Гаргалѣжъ, достоенъ членъ на Калинковци, бивши земледѣлч. касниеръ въ Балчикъ, облѣченъ въ панталони отъ скоро врѣме и вирналъ носъ прѣдъ съселинитѣ си, слѣдъ като се напи чисто евксипоградско вино. Да се пусне въ джиритѣ му единъ слѣдователъ, или да се опита закона на „всемирния“ върху му, веднага ще извѣга въ Бесарабия за коне, или въ София — за милостъ. *Пенко Пенковъ*, болеринитѣ, зетъ на извѣстния Губидѣлниковъ, много обича да се разговаря съ старшитѣ стражари прѣдъ съселинитѣ си и да имъ казва, кой напада правителството (народнянкото) и хули сватоветѣ му. Да знае да говори Качамака въ Балчикско, каква овчарска халима ще имаме, щото и самъ Вазовъ ще се зачуди за тоя доброджанскитѣ Гороломовъ. Чадата му сѣ субсидираха отъ хазната, зетейоветѣ му имаха държавнитѣ служби за зестра, а той самъ служеше за *селковско плашило* на тия тонковци, които, като мислѣха че телеграмата на „свака“ може да ги пазначи или уволни, салтъ токо го черпѣха. *Данчито Х. Димчевъ* е познатъ на всички котленци като бакалинитѣ, който въ присѣтствието на покупателитѣ по два пѣти записва въ тефтеръ си дълга имъ, „за да не се забравя“. Слѣдъ като исплати дълга си на хазната за купенитѣ му по комшийски държавни имоти, тогава ще му дадемъ право да бистри политиката и да осѣжда либералната партия. До това врѣме, нека расчисти смѣткитѣ си, събрата си, съ роднитѣ си и исплати редовно на слугитѣ си, че тогава да осѣжда хората въ кражби и злоупотрѣбления... О, Даньо-Данче, св. Сирница да те благослови!... За *Гунчо Хаджи Ненковъ*, протесе на свака Пенка, ще кажемъ, че има право да плаче за служ-

бицата си — чиновникът по продажбата на държ. имоти. Той е такъв крупен земеделец, че с треска се хтепи. Слѣтваме го да не си показва кривият риза, защото и той ще стане хаджия на стари години. Това сж портретитѣ на отчаянитѣ партизани-пародияци, които сж кекавитѣ си сили сж се нагърбили да експлоатират сж богатството си за свалянето на днешното правителство и отмѣняването на закона за десятъка. Отъ опитъ знаятъ, че вѣлцитѣ много обичатъ мѣлливото врѣме, пѣ да не забравятъ, че пролѣтъ настѣпва . . . Нека тѣ знаятъ, че земеделцитѣ отъ Балчикско си иматъ организация сж Уставъ, утвърденъ отъ надлежното мѣсто и че ако единъ денъ ще трѣбва да издигнатъ гласа си срѣцу закони и правителства, тѣ знаятъ какъ да постѣпнѣтъ и кого да опѣлноощатъ да се застъпва за интереситѣ имъ. Въ единъ отъ идущитѣ броеве ний ще обнародваме Устава на земеделческото сдружаване въ Балчикско и ще докажемъ, че хора като Калинковци, Данчето и Свака Ненка не могатъ да бѣдѣтъ членове на подобно сдружаване, защото личнитѣ имъ интереси сж съвсѣмъ на другата страна сж ония на всички трудолюбиви земеделци. Нашата дума е, че което правителство и да бѣде на властѣта, той родъ хорица ще знае да ги постави на приличното мѣсто за да удовлетвори всеобщото прѣзрѣние, което земл. население има отъ много години къмъ поменатитѣ „крупни земеделци и тежки болери“!

Заповѣдта на Варненски Окрѣженъ Управителъ.

„Отъ нѣколко врѣме вѣрния ми окрѣгъ се праскатъ отъ злонамѣрни личности възвания къмъ земеделцитѣ, сж едно и сжщо съдържание, прѣпечатано буквално, въ които тия личности морално доста отпаднали, се маскиратъ сж подписа „земеделческа дружба“. Тия възвания съдържатъ само едни неприлични и груби изражения, невѣрности, нападки къмъ властѣта и Народното Събрание, — свойственни не на нашия земеделецъ, а на експлоататоритѣ му. Нѣщо повече: сж тия възвания населението се подбужда къмъ извършване на прѣстѣпления, чрѣзъ незначителния законитѣ (специално закона за десятъка), протестиране противъ него сж викание „долу той законъ“ и пр. развращающи изражения.

Законътъ за десятъка, слѣдъ като се обсъди и прие отъ Народното Събрание, **утвърденъ** е отъ **Негово Царско Височество Князътъ**, обнародванъ е въ Държавенъ Вѣстникъ. брой 28 отъ 7 Февруарй т. г., и съгласно чл. 46 отъ Конституцията, влѣзе въ законна сила и се приспособява. Всѣки, който възстава противъ него, или кой да е законъ, влѣзълъ въ законна сила, не го зачита, или поджужда къмъ незначителни и непокорство, върши прѣстѣпление, наказуемо по чл. чл. 172 и 173 отъ Наказателния Законъ. Съгласно чл. 44 отъ основния ни законъ, Конституцията, ни единъ законъ не може да се **измѣни** или **отмѣни** другояче, освѣнъ отъ Народното Събрание. Естествено е, че при това категорично законоположение никой другъ сега не може ни да да отмѣни законътъ, ни да спре неговото изпълнение и приспособление. Това много добръ е извѣстно на деморализующитѣ населението личности, извѣстна имъ е слѣдователно безцѣлността на митингитѣ и невъзможността да се осществи мнимото имъ, маскирано желанне, а така сжщо имъ е извѣстно, че втикватъ невинното селско население въ прѣстѣпления, за които наказанието е тъмниченъ затворъ до три години. Но при всѣ това, спекулиратъ въ въпроса за постиганне свонѣ цѣли, ако и да ставатъ причина, щото при другитѣ бѣдствия, многома селяни, за които тѣ ужъ милѣятъ, да бѣдатъ може би, осѣдени на тъмниченъ затворъ и по тоя начинъ въ сжщностъ имъ принасятъ меченка услуга.

Погледнато къмъ фактичката страна на въпроса, възставането противъ закона за десятъка е безсмисленно, защото въ сжщностъ той законъ за сега е най-добрия, даже най-необходимия,

и сж никой другъ незамѣнимъ за пострадалитѣ отъ стихийтѣ, пѣколко години наредъ, бѣдни земеделци. Споредъ тоя законъ; 1) ще плати данѣкъ само тоя, комуто се стори. При досегашния законъ, роди се или не, на държавата все се плащане данѣкътъ 2) И даже комуто се стори, ще плати само за нивитѣ, които е посѣялъ. При досегашния законъ, получилъ — не получилъ приходъ земеделецъ плащаше поземления налогъ и за не посѣтитѣ земи, а извѣстно е, че тая година, по липсване сѣме, не венчки земи нѣ сж посѣятъ. Само тия двѣ важнѣти п. разпореждания сж достатѣчни да убѣдятъ всѣкого, колко тоя законъ е на врѣмето си и, като се казва, даже необходимъ, защото отъ тоя годишния данѣкъ, който винаги се е плащалъ и трѣбва да се плаща за поддържане на Царщината, която пѣкъ е наша **нѣма да бѣде тѣжно на никого**: ако Господъ ми даде малко-много, ще дамъ и азъ малко-много на държавата, но ще дамъ отъ това, което имамъ, и стига Богъ да ми даде, нѣма хичъ да ми е тежко, че съмъ далъ за помагане на Отецеството; ако ли пѣкъ, не дай Боже, не се роди, то нѣма да дамъ за нивата, която съмъ сѣялъ, нито пѣкъ за онаи, която не съмъ сѣялъ, и нѣма да правя дългъ за да плащамъ данѣкътъ, както бѣше до сега.

Не е вѣрно твърдението, че храната щѣла да стои много, до снемание номонето и пр. и, че населението щѣло да види голѣма нужда по нѣмание храна, защото по чл. 10 отъ закона, освѣнъ че всѣкому се позволява да вдигне потребното му за прѣхрана (ачъ харманъ), но и въ извѣстни случаи ще се позволява вдигане всичкото снопе. На и самото вземане на нумунето прѣброяване на снопитѣ ще се извършва много скоро, защото въ тая работа ще взематъ участие не само контролоритѣ, нѣ и народнитѣ учители. Не е вѣрно сжщо, че щѣлъ да страда земеделецъ сж прѣнасянието и прѣдаването храната на търговеца, както може би, е било негдѣ едно врѣме, при приспособлението на стария законъ, — защото чл. 24 отъ закона дава доста дълъгъ срокъ на земеделецъ за да прѣнесе десятѣкътъ си и го прѣдаде на правителството при охолно врѣме. Даже бѣднитѣ земеделци ще го прѣдаватъ веднага на кмета, за пазение въ селския хамбаръ. Така щото отъ всичко се вижда, че закона е измѣненъ по начинъ да бѣде най-износенъ за населението, та страхътъ отъ миналото приспособление, сж което се експлоатира сегашния законъ, е съвсѣмъ неоснователенъ. Това се потвърждава и отъ обстоятелството, че, както е извѣстно, настоящето правителство, което направи толкова добрини и улеснения на земеделецъ, въ това бѣдствено и затруднително за народа и държавата врѣме, и тукъ не закъснѣ да вземе една похвална мѣрка, като събра земеделцитѣ и имъ взема мнѣнието за изработването на правилникъ за най-лѣкото и удобно за земеделецъ приспособление на закона.

„Ползувамъ се отъ случая да спомена и за въпроса по пѣтната повинность, сж който сжщо се експлоатира, като се прѣдставлява, че ти била увеличена. По стария законъ пѣтната повинность бѣше държавна и окрѣжна: държавната 4 лева (чл. 32 отъ закона), а окрѣжната неопрѣдѣлена (чл. 32 буква б.). На повечето мѣста, както и въ Варненския окрѣгъ, окрѣжната пѣтна повинность е била опрѣдѣлена 10 лева, но е можала да бѣде опрѣдѣлена и 20 лева. Значи, до сега се е плащало 14 лева, напиримръ въ Варненския окрѣгъ, а можало е да се плаща и 24 лева, на и повече! Новия законъ прѣдвижда сжщо два вида пѣтна повинность, но само държавна и общинска, а не и окрѣжна. Първата е 8 лева (чл. 35), а втората зависи отъ опрѣдѣлението на окр. съвѣти, сж условие само, че по никой начинъ ти не може да надмивава държавната и, че постановлението на окрѣжния съвѣтъ трѣба да се утвърди отъ Минис-

терството. Най-вѣрното е, че никой окр. съвѣтъ нѣма да опрѣдѣли повече отъ 4 лева и слѣдователно пѣтната повинность ще бѣде всичко 12 лева въ пари или, ако е въ работенне, сжщо както и по напирѣдъ, по два дена за 4 лева, а не както миналитѣ години: 14, сж възможность да се увеличи до 24 лева и повече. Споредъ сегашния законъ никакви врѣхнини върху пѣтната повинность нѣма, когато прѣди не бѣше тѣй, защото облагането на пѣтната повинность сж врѣхнини не бѣше изрично забранено въ закона, за гдѣто се вземаше и врѣхнини, при плащане пѣтноповинничара се то-вареше сж още нѣколко лева. Явно е отъ това, че новия законъ за пѣтицата не прави никакво увеличение на пѣтната повинность; папрогивъ, той ъ намалява и на туй отгорѣ съдържа такива нововведения, сж които ще могатъ да се направятъ пѣтицата, които, сж присѣрбие го казвамъ, въ вѣрния ми окрѣгъ сж въ съвсѣмъ лошо състояние.

„Дължность ми е да обясни на населението въ вѣрния ми окрѣгъ, че по силата на чл. 44 отъ Конституцията, тия митинги нѣматъ и не могатъ да иматъ никакви значения, както и да прѣдупрѣдѣдитѣ и нежелателнитѣ и печални послѣдствия, въ които могатъ да попаднатъ легкомисленитѣ, било сж увличание и извършване прѣстѣпления, било сж неразумното и слѣпо водение по ума на лица, които немогатъ освѣнъ да имъ прѣнесатъ врѣда, като ги поставатъ въ разрѣзъ сж Правителството, което, въ толкова кжсо врѣме и при толкова при-трупана работа, направи много за облегчение земе-дѣльца, като на послѣдѣкъ раздава даромъ и храна за ядение на съвсѣмъ бѣднитѣ, както това направи за мнозина земеделци и цѣли села отъ повѣрния ми окрѣгъ.

Прѣдъ видъ на всичко това, заповѣдамъ:

„I. Прикапвамъ населението, вмѣсто да слуша и се води по ума на лица, които експлоатиратъ въпроси толкова ясни и очевидни за въ полза на населението и които не могатъ да бѣдѣтъ освѣнъ бивши селски кметове и уволнени писари, осѣждани или дадени сега подъ сѣдъ за разни злоупотребления на общински и държавни пари и пр., цѣлѣта на които е да опетнятъ и други честни земеделци; вмѣсто нѣкои отъ земеделцитѣ да губятъ на праздно толкова скжпото сега за тѣхъ работно врѣме въ неразбрано партизанство и митинги, които разсипаха и разсипватъ много семейства, — да се заловятъ мирно и тихо на работата си, за да могатъ по край помощитѣ и облегченията, които Прагителството щедро прави на всички, да си помогнатъ и тѣ за до харманъ, когато, като даде Господъ тѣмъ, ще дадатъ и тѣ на държавата.

„II. На всички Околийски Началници, участкови старши стражари и селско общински кметове (селската полиция) се вмѣнява въ обязанность строго да бѣдѣтъ върху всички ония лица, които развращаватъ населението, оставатъ го отъ работа въ най-скжпото му врѣме и по тоя начинъ сж незаконнитѣ срѣдства, които употребяватъ, извършватъ прѣстѣпление било по чл. чл. 172 и 173 отъ Наказателния Законъ, било бруги, като имъ съставятъ веднага актове, произвеждатъ дознание и ги прѣдаватъ на сѣдебнитѣ власти за сѣдение, безъ да пропу-щатъ и най-малкитѣ случаи на извършено прѣстѣпление.“

ПЕЧАТНИЦА Н. ПЕТРОВЪ—ВАРНА.

приема да печата разни книги, брошюри, тефтери, бланки и други канцеларски принадлежности сж **най-износни цѣни.**

Печатница Н. Петровъ, — Варна.